

ननुवज्रपंजरतुल्यस्य सर्वप्रमाणसिद्धस्य वियदादिप्रपंचस्य कथं रज्जूरगादिवदज्ञानप्रभवत्वेनात्यंततुच्छत्वमुच्यते कथं वा कर्मज्ञानकांडापेक्षितमात्मनो यज्ञादिकर्तृत्वं श्रवणादिकर्तृत्वं चापन्हुयत इत्याशंक्याह
 आश्चर्यवदिति कश्चित्ज्ञातात्मतत्त्व एनं अतीतानंतरश्लोकोक्तं भूतग्रामं आश्चर्यवत् आश्चर्यं अद्भुतं स्वममायेन्द्रजालादिकं तेन तुल्यं आश्चर्यवत् तथा भूतं पश्यति तथा कश्चिदेनं आश्चर्यवद्ददति सत्त्वेन असत्त्वेन वा
 निर्वक्तुमशक्यमपि अनिर्वचनीयेनैव लोकाप्रसिद्धेन रूपेणोपपादयति तथा हि रज्जूरगवत्प्रपंचः संश्वेनेहनानास्ति किंचनेति श्रुत्या न बाध्येत असंश्वेन प्रतीयेत तस्मादनिर्वचनीयो यमिति तदिदं सर्वव्यव
 हारास्पदस्यापि प्रपंचस्य मिथ्यात्वोपपादनमत्याश्चर्यमित्यर्थः तथा एनं प्रपंचं अन्य आश्चर्यवत् शृणोति इमे लोका इमे देवा इमे वेदा इदं सर्वं यदयमात्मेति प्रत्यक्षेण अनात्मतया उपलभ्यमानस्यापि प्रपंचस्य यत्
 प्रत्यगजिन्नत्वेन श्रवणंतदत्यंतमाश्चर्यं न हीयं श्रुतिर्यजमानः प्रस्तर इत्यादिवदुपचरितार्था प्रपंचस्यात्मनः पृथक्त्वे आत्मनो वा अरे दर्शनेन श्रवणेन मत्या विज्ञानेनेदं सर्वं विदितं भवतीत्येकविज्ञानात् सर्वविज्ञानप्रतिज्ञो
 परोधापत्तेः न च प्रतिज्ञाप्यौपचारिकी प्रदेशांतरे श्रुतस्य यथा सौम्यैकेन मृत्पिण्डेन सर्वं मृन्मयं विज्ञातं स्यादिति दृष्टांतस्योपरोधापत्तेः तस्मात्प्रतिज्ञादृष्टांतनिगमनानामेकवाक्यत्वात् न प्रपंचस्यात्मान्यत्वं तच्च
 भेदग्राहिप्रत्यक्षविरोधादाश्चर्यमिव शृणोति तथा कश्चिदेनं प्रपंचं प्रत्यगनन्यत्वेन श्रुत्वा अपिशब्दात् उक्त्वा स्वमादिदृष्टांतैरुपपाद्यदृष्ट्वा ध्यानेन च साक्षात्कृत्वा पितृत्वतो न वेद न जानाति तथा हि प्राप्तापि प्रज्ञाती

आश्चर्यवत्पश्यतिकश्चिदेनमाश्चर्यवद्ददतितथैव चान्यः ॥ आश्चर्यवच्चैनमन्यः शृणोति श्रुत्वाप्येनं वेद न चैव कश्चित् ॥ २९ ॥

ब्रविक्षेपवतः परिहीयत इति वक्ष्यति तस्मादात्म्यैक्यात्संभवत्येव प्रपंचस्य रज्जूरगादितुल्यत्वेन तुच्छत्वं यद्वा एनं आत्मानं कर्तृत्वभोक्तृत्वदुःखित्वानित्यत्वजडत्वसंगित्वपरिच्छिन्नत्वादिधर्मवत्तया प्रसिद्धमपि
 तत्त्वमसीत्यागमोत्थया ब्रह्माकारांतःकरणवृत्त्या ब्रह्मविद्याख्यया अकर्तारमभोक्तारमानंदधनं सत्यचिद्रूपमसंगमनंतमपरोक्षीकरोतीति महदाश्चर्यं यत् पश्यति तदाश्चर्यवदिति क्रियाविशेषणं वा आविद्यकम
 पि दर्शनमविद्यां स्वात्मानं च कतकरजोवन्निवर्त्तयतीति यद्वायः पश्यति स आश्चर्यवदितिकर्तृविशेषणं यत एक एव विद्वान्समाधिव्युत्थानयोः परस्परविरुद्धमात्मनो ब्रह्मभावं जीवभावं च यावदारब्धकर्मक्षयमनु
 भवतीति तथा वाङ्मनसातीतमप्यात्मानं यद्वा चावदतितदप्याश्चर्यं अगृहीतसंगतिकेनापिशब्देन यथा मुक्तः प्रबोध्यते तद्वत् यथोक्तं वार्त्तिके अगृहीत्वैव संबंधमभिधानाभिधेययोः हित्वानिद्रां प्रबुध्यते सुषुप्ते बोधि
 ताः परैः जाग्रद्वन्नयतः शब्दं सुषुप्ते वेत्तिकश्च न ध्वस्तेतो ज्ञानतो ज्ञाने ब्रह्मास्मीति भवेत्फलं अविद्याघातिनः शब्दाद्याहं ब्रह्मेति धीर्भवेत् न शयत्यविद्यया सार्द्धं हत्वारोगमिवौषधमिति तथायः शृणोति सोऽपि आश्चर्यवत्
 अतिदुर्लभ इत्यर्थः श्रवणायापि बहुभिर्योनलभ्य इति श्रुतेः शृण्वंतोऽपि बहुबोयन् विद्युरिति श्रुतिद्वितीयपादार्थसंगृह्णाति श्रुत्वाप्येनमिति आश्चर्यो वक्ता कुशलोऽस्य लब्धा आश्चर्यो ज्ञाता कुशलेनानुशिष्ट इति उत्तरा
 र्द्धस्तु श्लोकपूर्वार्द्धेन संगृहीत इति ज्ञेयं दुर्विज्ञेयो यमात्मा तत्स्वं ज्ञानार्थं यतस्वेति भावः ॥ २९ ॥